

Знае се, че манастирът е опожаряванъ презъ 1595, 1688, 1706 и 1794 год.

Въ различнитъ времена манастирътъ губилъ имоти, но сетне пакъ ги е добивалъ. Игуменътъ съумявалъ чрезъ своитъ настоятели да привлѣча набожни лица, мъже и жени, които завещавали ниви, лозя и гори.

Засилването на манастира започва отъ игумена *Сергий*. Този енергиченъ и смѣлъ човѣкъ билъ достоенъ съвременникъ на *х. Нефталима* отъ Кжпиновския манастиръ. *Сергий* е роденъ въ колибитъ Руховци, Еленско, и управлявалъ Плаковския манастиръ отъ 1803 г. до 1835 г. Двамата игумени на съседнитъ манастири (единиятъ отъ Церова-Кория, а другиятъ отъ Руховци) еднакво умни и енергични, проявили голѣмо усърдие за родното си мѣсто. Хаджи Нефталима клонѣлъ главно къмъ благочестие, религиозна ревностъ и просвѣта, когато отецъ *Сергий* избивалъ повече въ борба, въ бунтъ противъ турцитъ. *Сергий* изхождалъ отъ старъ хайдушки родъ — *Ферманджистъ*. Като младежъ не се спиралъ предъ нищо и скиталъ по много мѣста и страни. Билъ заведенъ най-сетне въ Иерусалимъ и подстриженъ, дано бжде обузданъ. Пратили го родителитъ му въ Еленското училище при прочутия учителъ *Стоянъ Робевски*. Връщалъ се за малко въ Руховци при роднини, сетне пакъ изчезвалъ и участвувалъ въ хайдушка дружина. Родолюбиво и религиозно чувство го завело въ Плаковския манастиръ, гдето се покалугерилъ. Въ 1800 год. кърджалиитъ нападнали манастира и *Сергий* съ „овчара“ *Куманъ* отъ Плаково защищавалъ храбро светата обителъ.

Когато *Сергий* билъ избранъ отъ братята за игуменъ, той, по подражание на Хаджи Нефталима въ Кжпиновския манастиръ, открилъ презъ 1825 година училище въ Плаковския манастиръ, заедно съ подвързачница. Тука имало нѣколко добри и ученолюбиви монаси, иноци писци и добри пѣвци въ църквата. Въ тия времена особено се прочули сладкопойци, дошли отъ Света Гора, като пратеници на Хилендарския манастиръ за просия и покана на пѣклонници. При тѣзи пѣвци се изучилъ по псалтикия младежътъ *Драганъ* отъ Феда-бей, сетне черковенъ пѣвецъ въ Дебелецъ. Младежи отъ Плаково изучвали църковно пѣние и подвързия.

Въ 1833 г. избухнала по селото черна чума. Българитъ напуснали домоветъ си и избѣгали въ гората. Нахлули злосторници, наречени крайове. Отъ Анадола били изпратени особени команди конници, наречени даалии, делибашии, ужъ да пазятъ селата, а тѣ ударили на по-голѣмъ грабежъ и налагали данѣкъ за изтѣркване на зжитѣ си отъ ядене.

Въ сжщата година се появилъ гладъ и моръ. Игуменътъ *х. Сергий* билъ въ Плаково. Даалиитъ го хванали и